

Wiadomości

LIPIEC 2011

Odnowiona Nagroda PRO PUBLICO BONO

Konkurs na Najlepszą Inicjatywę Obywatelską „Pro Publico Bono” został zainicjowany w 1999 roku przez Premiera Jerzego Buzka.

Rozmowę z prof. Jerzym Buzkiem (kadr powyżej) na temat Nagrody Pro Publico Bono i udziału samorządów powiatowych w konkursie można obejrzeć tu: <http://powiat.tv-t.pl/zpp/panorama/material/549/b/25.html>

Fundacja Konkurs Pro Publico Bono oraz Związek Powiatów Polskich mają przyjemność poinformować, że 3 Maja 2011 roku w Nadrzeczcu na Lubelszczyźnie, podczas tradycyjnej majówki z okazji święta konstytucji, ogłoszona została pierwsza edycja odnowionej Nagrody Pro Publico Bono – na najlepszą działalność, wpisującą się w obszar samorządności obywatelskiej. Nowemu konkursowi do Nagrody Pro Publico Bono przyświeca bowiem hasło „Samorządność dla solidarności”. Fundatorem nagród konkursowych jest od 2000 roku Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności (www.pafw.pl).

Wyniki konkursu poznamy 11 listopada 2011 roku, podczas Drugich Dni Kultury Pamięci.

Nagrodą Pro Publico Bono uhonorowana zostanie organizacja obywatelska, której działalność (dzieło) ocenione zostanie przez Kapitułę Nagrody za najpełniej wypełniające ideę samorządności i solidarności.

Nowy konkurs powstał na podstawie diagnozy stanu polskiej samorządności, w tym zwłaszcza oceny dotychczasowej działalności licznych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego – laureatów Nagrody Pro Publico Bono, uczestniczących w konkursie od czasu jego powstania w roku 1999. W szczególny sposób koncepcja odnowionej Nagrody czerpie z doświadczeń laureatów Nagrody Pro Publico Bono – Dwudziestolecia Odrodzenia Niepodległej Rzeczypospolitej, którą w roku 2009 otrzymali ex aequo: Fundacja Pomocy Wzajemnej „Barka”, prof. Jerzy Regulski oraz Fundacja Ośrodek „Karta”.

Więcej o tegorocznej edycji Konkursu można przeczytać w materiale informacyjnym zamieszczonym poniżej.

Chętnie odpowiemy na wszystkie pytania:
Sekretariat Nagrody Pro Publico Bono „Samorządność dla solidarności”; tel./fax 22 826 82 91
fundacja@propublicobono.pl
00-021 Warszawa ul. Chmielna 15 pok.108

Małgorzata Solecka

Samorządność dla solidarności

Do 16 września 2011 roku można zgłaszać do starosty powiatu dzieła prowadzone przez organizacje lub nieformalne grupy obywateli – do odnowionej nagrody Konkurs Pro Publico Bono.

Choć idea Nagrody pozostaje niezmienna, organizatorzy podkreślają, że w stopniu większy niż do tej pory ma być zakorzeniona we wspólnotcie obywatelskiej, która dokonuje się i w pełni wyraża w samorządzie terytorialnym.

Odnowiona Nagroda Pro Publico Bono, która jest wspólnym dziełem Fundacji Pro Publico Bono i Związku Powiatów Polskich odwołuje się do naj-

bardziej fundamentalnego przesłania, jakie niesie ze sobą Karta Solidarności, przyjęta w 2009 roku, w trzydziestą rocznicę papieskiej mszy św. na krakowskich Błoniach, zwanej Bierzmowaniem dziejów. Czym jest ta solidarność? „Solidarność nie jest przeciwko komuś, lecz z kimś i za kimś” – mówił w Krakowie Jan Paweł II. „Słowa te wyrażają zachętę do wspólnego budowania cywilizacji miłości, która oznacza międzyludzką więź, wspólnotę obywateli, opartą na uniwersalnych zasadach: pokoju, solidarności, sprawiedliwości i wolności. Etyka więzi jest niezależna od ideologii, gdyż ma swoje zakorzenienie w prawdzie o człowieku, w jego przyrodzonej godności i jego proegzystencjalnej naturze” – czytamy w Karcie Solidarności.

Odnowiona Nagroda Pro Publico Bono ma za cel wyszukanie takich dzieł i organizacji obywatelskich, które świadczą o twórczości, solidarności i samorządności osób oraz społeczności, podejmujących aktywność.

Powiat, wspólnota obywateli

Z sędzią w stanie spoczynku **Jerzym Stępnem**, byłym prezesem Trybunału Konstytucyjnego, aktualnie wykładowcą Uczelni Łazarskiego rozmawia **Małgorzata Solecka**.

Kilka lat temu postawił pan tezę, że pierwsza „Solidarność” była ostatnią polską konfederacją. Tezę niezwykle ciekawą, próbującą opisać fenomen największego ruchu społecznego nowożytnej Europy przy użyciu pojęć, nawiązujących do najlepszych tradycji polskiej historii.

Z nawiązaniem do tradycji I Rzeczypospolitej my sami mamy olbrzymi problem. Jakiś czas temu gościliśmy w Trybunale Konstytucyjnym amerykańskiego historyka z Georgetown University James’a Collins’a, który z okazji rocznicy Konstytucji 3 Maja wygłosił wykład

NAGRODA Pro Publico Bono 2011

ZASADY UCZESTNICTWA

Konkurs jest adresowany do wszystkich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, we wszelkich formach organizacyjnych (bez względu na status formalno-prawny ustanowionej organizacji).

Zgłoszenia do udziału w konkursie dokonuje starosta powiatu, na terenie którego rekomendowana do Nagrody organizacja ma siedzibę lub prowadzi swoją działalność. Zgłoszenie następuje poprzez zarejestrowanie ankiety konkursowej w starostwie powiatowym i przekazanie jej Kapitulie Nagrody wraz z opinią na temat zgłaszanego dzieła oraz działalności danej organizacji.

Przystąpienie do Konkursu następuje poprzez przesłanie wypełnionej ankiety konkursowej drogą mailową (wyłącznie ankieta) oraz drogą pocztową (ankieta wraz z materiałami dokumentującymi działalność zgłoszoną do Konkursu) na adres właściwego miejscowo starosty powiatu, w terminie do 16 września 2011 roku.

O terminie zgłoszenia decyduje data stempla pocztowego.

Ankieta konkursowa znajduje się na stronach internetowych organizatorów: www.zpp.pl, www.propublicobono.pl

Analizę ankiety oraz innych dokumentów zgłoszonych do Konkursu dokonuje Kapituła Nagrody, korzystając ze wsparcia działającego przy Kapitulie Zespół Ekspertów Nagrody Pro Publico Bono „Samorządność dla solidarności”. Na wniosek Prezydium Kapituły, Zespół Ekspertów Nagrody przeprowadza audyt działalności organizacji – uczestnika konkursu.

Wstępna selekcja wniosków zakończy się ogłoszeniem listy finalistów przez Kapitułę Nagrody w terminie do **17 października 2011 roku**. Ogłoszenie wyników Konkursu nastąpi w dniu **11 Listopada 2011 roku**, podczas Drugich Dni Kultury Pamięci.

Organizatorem konkursu jest Fundacja Konkurs Pro Publico Bono, zwana dalej Fundacją. Współorganizatorem konkursu jest Związek Powiatów Polskich.

Fragment Regulaminu nagrody PRO PUBLICO BONO – „SAMORZĄDNOŚĆ DLA SOLIDARNOŚCI”

▼ zatytułowany „Wschód uczy Zachód”. Badając zapis debaty publicznej w okresie od XVI do XVII wieku stwierdził on, że obok Włochów to Polacy, z ich myślą ustrojową, państwową, byli najczęściej cytowanymi w niej autorami. I Rzeczypospolita miała swoje przywary. Ale ma też spuściznę, do której nie tylko warto, ale i trzeba nawiązywać w naszej debacie publicznej. Współczesnej Polski nie można w pełni zrozumieć bez jej korzeni. I akurat przykład „Solidarności” jest tu niezwykle trafny. Socjologowie od ponad trzydziestu lat zmagają się z poszukiwaniem odpowiedzi na pytanie, czym była pierwsza „Solidarność”, ta z lat 1980-1981. Zaś udzielane odpowiedzi i przedstawiane teorie wydają się być daleko niezadawalające, wręcz ułomne, bo budzące niedosyt i generujące kolejne pytania. Wystarczy przywołać chyba najbardziej głośnie tezę prof. Jadwigi Staniszkis, którą opisuje ona w książce o tym samym tytule „Solidarność. Samoograniczająca się rewolucja”. Gdy na „Solidarność” spojrzymy nie tylko przy użyciu paradygmatu socjologicznego, ale również historycznego, łatwiej pojąć jej masowość, oparcie o wspólny – zbudowany ponad podziałami – fundament, jej regionalną a nie branżową, tak charakterystyczną dla związków zawodowych, strukturę organizacyjną. Tekst, o którym pani mówi, powstał już po 25-tej rocznicy powstania „Solidarności”, rocznicy obchodzonej z wielką pompą. Pytanie, czy ta rocznica – i kolejne – przybliżają nam zrozumienie, czym naprawdę „Solidarność” była?

Elementem promowania powiatów, podkreślania ich nie tylko państwowo-twórczej, ale też społecznej roli jest odnowiona Nagroda Pro Publico Bono, która po raz pierwszy będzie przyznana razem ze Związkiem Powiatów Polskich. Czy w powiecie ma szansę naprawdę zaistnieć społeczeństwo obywatelskie?

W historii Polski to powiat „od zawsze” był funkcjonalną całością. W moim rodzinnym powiecie sandomierskim było miasto, lokowane na prawie magdeburskim i były wsie, funkcjonalnie z nim związane. Np. mieszkańcy Świątnik mieli obowiązek posługi przy kolegiacie. Powiat to była taka Rzeczypospolita w pigułce – ze wszystkimi stanami: chłopami, mieszczaństwem, duchowieństwem, szlachą. Oczywiście, teraz społeczeństwa stanowego już nie ma – pozostała wspólnota i różnorodność. I funkcjonalna całość, czyli zdolność zaspokajania wszystkich, a w każdym razie wszystkich podstawowych, potrzeb społeczności.

Warto również pamiętać, że powiat w I Rzeczypospolitej uosabiał ideę społeczeństwa obywatelskiego. To w powiatach obradowała szlachta, szykując się na kolejne sejmy, rozstrzygające o najważniejszych dla kraju sprawach. Rzeczypospolita szlachecka, Rzeczypospolita powiatowa, to przykład społeczeństwa równych (oczywiście w ramach stanu) obywateli, ze wszystkimi cechami organicznego samorządu, w którym władza szła od dołu do góry, do samego króla. Szlachta to było 8, może 10 procent mieszkańców Polski. Dziś stanów nie ma. Ale jeśli gdzieś mamy szukać korzeni tej współczesnej obywatelskości, podmiotowości – to właśnie tam, w powiecie. Nagroda Pro Publico Bono pełniła w ostatnich latach bardzo ważną funkcję społeczną, wskazując na te osiągnięcia społeczeństwa obywatelskiego, które warte są szczególnego promowania.

*Fragment rozmowy, jaką **Małgorzata Solecka** przeprowadziła z **Jerzym Stępnem**, byłym prezesem Trybunału Konstytucyjnego.*

Wernisaż wystawy „Ku wolności” w Warszawie w ramach IV Dni Dziedzictwa Jana Pawła II

Otwarcie wystawy zainaugurowało drugą część kampanii społecznej Pro Publico Bono: „Odrodzenie ducha – budowa wolności”. Organizatorem wydarzenia były: Instytut Społeczeństwa Obywatelskiego Pro Publico Bono oraz Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie. Autorem scenariusza i kuratorem wystawy jest Hubert Wołacewicz.

Fot. M. i M. Szyndler

Zarówno wystawa „Ku wolności” jak i kampania „Odrodzenie ducha – budowa wolności” odwołuje się bezpośrednio do papieskiego przesłania z 10 czerwca 1979 r. Wówczas to, na krakowskich Błoniach, w trakcie Pierwszej Pielgrzymki Ojca Świętego do ojczyzny miał miejsce fakt historyczny – Bierzmowanie dzieciów, którego dokonał Jan Paweł II.

Fotografie Stanisława Markowskiego zamieszczone na wystawie „Ku wolności”, stanowią ko-

mentarz do tamtych pamiętnych słów wypowiedzianych na krakowskich Błoniach podczas Mszy Świętej kończącej Pierwszą Pielgrzymkę Papieża Polaka do ojczyzny.

Wystawa jest wydarzeniem towarzyszącym tegorocznej edycji Konkursu Pro Publico Bono o nagrodę „Samorządność dla solidarności”.

Wystawa „Ku wolności” jest wspólnym przedsięwzięciem wydawnictwa Fabri. Biblioteka Konesera oraz Instytutu Dialogu Międzykulturowego w Krakowie. Wystawa posiada teksty w językach: angielskim i polskim. Składa się z 32 plansz o wymiarach 150 x 100 cm.

Wystawa promuje album „Ku wolności” ze wstępem Marianny Popieluszko, matki błogosławionego Kapelana „Solidarności”. Album stanowi swoisty pamiętnik zapisany poruszającymi zdjęciami lat 1976-1989 i oszczędnymi słowami komentarzy wybitnego polskiego fotografa Stanisława Markowskiego. Do albumu dołączona jest płyta CD zawierająca film-prezentację zdjęć, opowiadanie autora, archiwalne nagrania, muzykę (wszystko to w dwu wersjach: wideo i audio) oraz dodatkowo dwie pieśni: „Solidarni” – oficjalny hymn „Solidarności” i utwór „Polska podziemna”. Fragment CD obejrzeć można w internecie: www.youtube.com/watch?v=fv0yKNW51pE